

Zmarły człowiecze, z tobą się żegnamy!

Melodyja I

t.: Fr.Karpiński. XVIII w.

m.: T. Klonowski 1869, pieśń 563, str 1431

Zmar - ły czło - wie - cze, z to - bą się że - gna - my!

Przyj - miěj dar smu - tny, któ - ry ci skła - da my:

p Tro - chę na grób twój po - rzu - co - néj gli - ny

p Od twych przy - ja - ciół, są - sia - dów, ro - dzi - ny.

2. Powracasz w twą ziemię, co matką twą była! - Teraz cię strawi, nie dawno żywiła!
- Tak droga każda, którą nas świat wodzi, - Na ten ubity gościniec wychodzi!

3. Nie długo bracie (siostro) z tobą się ujrzymy! - Już tam doszedł (doszła), my jeszcze idziemy.
- Trzeba ci było odpocząć po biegu! - Ty wstaniesz, boś tu tylko na noclegu!

4. Boże, ten zmarły w domu Twym przebywał, - U stołu Twego jadał, Ciebie wzywał;
- Na Twój litości polegał bezpieczny: - Daj duszy jego odpoczynek wieczny. *Amen.*